

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 31T/24/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319010217
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislav Kováč
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2020:2319010217.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, samosudcom Mgr. Stanislavom Kováčom, na hlavnom pojednávaní takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný D. L., U.. XX.XX.XXXX H. G., T. F. D. Š. U.G. XXX/XX, A., O.. G., F.. Č.. H. H.,

sa uznáva za vinného, že

ako otec D. L., U.. XX.XX.XXXX, zanedbal svoju zákonnú povinnosť prispievať na výživu svojho dieťaťa, pričom táto povinnosť mu vyplýva zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a bol k nej zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 12P/383/2015 zo dňa 14.06.2016, právoplatný dňa 13.08.2016, vo výške 50 € mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám R. A., si túto vyživovaciu povinnosť v mieste svojho trvalého pobytu A. a všade tam, kde sa zdržiaval, riadne neplnil, hoci bol zamestnaný, čím mu za obdobie od 13.08.2016 do novembra 2018, kedy D. L. ukončil štúdium a nastúpil do zamestnania, vznikol dlh na výživnom vo výške 1 350 €,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného,

čím spáchal

úmyselný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa
odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 26.05.2017 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta obžalobu na obžalovaného so spoluobžalovanou G. H. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) zákona č. 300/2005 Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „TZ“). Súd vo veci vydal trestný rozkaz, doručený obžalovanému dňa 31.07.2017, proti ktorému podal obžalovaný

odpor, a následne vec prejedal na hlavnom pojednávaní. Z dôvodu opakovaného nedostavovania sa obžalovaného na hlavné pojednávanie, vylúčil konanie obžalovaného zo spoločného konania so spoluobžalovanou na samostatné konanie.

Prvým rozsudkom zo dňa 03.06.2019 uznal súd obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) TZ a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 1 rokov v minimálnom stupni stráženia. Proti rozsudku podal odvolanie prokurátor v prospech odsúdeného. Odvolací súd uznesením sp. zn. 6To/111/2019 zo dňa 10.03.2020 uvedený rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „TP“) a vec vrátil okresnému súdu stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. V odôvodnení uviedol, že musí vykonať hlavné pojednávania za prítomnosti obžalovaného a vzhľadom na odstup času vypočítať svedkov. Ďalej bolo povinnosťou súdu skúmať, či odsúdenie Okresným súdom Galanta sp. zn. 29T/235/2015, ktoré tvorí okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 207 ods. 3 písm. c) TZ, bolo v čase vyhlásenia rozsudku zahladené, pričom z odôvodnenia nevyplýva, že by tejto otázke venoval okresný súd akúkoľvek pozornosť. Keďže odvolanie bolo podané v prospech obžalovaného, nebude môcť okresný súd rozšíriť žalované obdobie na dni po 03.06.2019 ani dospieť k vyššej čiastke dlžného výživného ako v rozsudku uvedenej sume 1 700 €.

V prvom rade sa súd musí ohradiť výčitke odvolacieho súdu o nevenovaní sa zahladeniu predchádzajúceho odsúdenia. V poslednom odseku na strane 3, pokračujúcim na strane 4 prvého rozsudku jasne uviedol, že k dokonaniu trestného činu došlo dňa 16.10.2016 nezaplatením tretej splátky výživného a teda bol spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia Okresným súdom Galanta sp. zn. 29T/235/2015. Keďže bol spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, prirodzene nemohol byť v čase spáchania obžalovaný v tejto veci osvedčený. Súd vychádzal z doterajšej praxe, že následné zahlodenie odsúdenia už nemá vplyv na samotnú trestnosť žalovaného trestného činu, ktorú stíhaný skutok nadobudol momentom dokonania žalovaného trestného činu, teda naplnením všetkých znakov skutkovej podstaty (základnej alebo kvalifikovanej), keďže zánik trestnosti dokonaného trestného činu môže nastať iba zmenou zákona (§ 84 TZ), účinnou ľútosťou (§ 85 TZ) alebo premlčaním trestného stíhania (§§ 87, 88, 96 TZ), a takéto zahlodenie má účinky iba vo vzťahu k ukladaniu trestu za žalovaný trestný čin (§ 37 písm. m/, § 42, § 49 ods. 2 TZ), keďže trest sa ukladá ku dňu rozhodovania. Týmto záverom zodpovedajú aj rozhodnutia uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR č. 92/2014 a č. 6/2013. Odvolací súd dostatočne nevysvetlil, prečo sa odchyľil od doterajšej rozhodovacej praxe, no v tejto veci je prvostupňový súd povinný rešpektovať právny názor vyslovený odvolacím súdom.

Pri prednese obžaloby po vrátení veci odvolacím súdom prokurátor skutok kvalifikoval ako úmyselný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) TZ s poukazom na § 138 písm. b) TZ.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 TP urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) TP odpovedal „áno“. Prokurátor nemal k vyhláseniu obžalovaného výhrady a navrhol toto vyhlásenie prijať. Súd prijal vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a vykonal dokazovanie ohľadne trestu.

Svedok D. L. G., syn obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v novembri 2018 ukončil štúdium na strednej škole a v ten mesiac sa aj zamestnal.

V odpise registra trestov má obžalovaný 5 záznamov, pričom vo všetkých prípadoch sa neho už hľadá, akoby odsúdený nebol. Posledné odsúdenie bolo trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 29T/235/2015 zo dňa 19.01.2016, právoplatný dňa 06.02.2016, za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 TZ na podmienený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov so skúšobnou dobou na 1 rok, ktorá uplynula dňa 06.02.2017, a v ktorej sa osvedčil dňa 06.02.2019. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR nebol obžalovaný priestupkovo postihnutý. Podľa správy o povesti obce A. nie je obžalovaný z obce bližšie hodnotený. Podľa správy od zamestnávateľa B. I. (E.) E..A..O.. zo dňa 28.04.2017 dosahuje obžalovaný veľmi dobré pracovné výsledky.

V predmetnej veci bolo vykonané dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi. Súd po prijatí vyhlásení obžalovaného o vine uznal ho vinným zo spáchania žalovaného skutku, ktorý ohraničil

trvaním vyživovacej povinnosti do ukončenia prípravy na zamestnanie dieťaťa do novembra 2018 (čiže poslednú splátku výživného mal zaplatiť do 15. októbra 2018, vzhľadom na platenie výživného mesiac vopred). Súd neprekvalifikoval trestný čin v súlade s prednesom prokurátora na prísnejšie ustanovenie podľa § 207 ods. 3 písm. b) TZ s poukazom na § 138 písm. b) TZ, pretože by to predstavovalo porušenie zásady zákazu zmeny k horšiemu, vyjadrenej v § 327 ods. 2 TP. Viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 327 ods. 1 TP tiež nekvalifikoval trestný čin v zmysle podanej obžaloby podľa § 207 ods. 3 písm. c) TZ, pretože v čase rozhodovania bolo už predchádzajúce odsúdenie zahladené.

Súd mohol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v zákonnej sadzbe do 2 rokov. U obžalovaného zistil 1 poľahčujúcu okolnosť - priznal sa k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval, a žiadnu priťažujúcu okolnosť. Pri prevahe poľahčujúcich okolností sa horná hranica trestnej sadzby znížila o jednu tretinu rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby na 1 rok a 4 mesiace. Čo sa týka druhu trestu, vzhľadom na spáchanie skutku v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a osobu páchatela, ktorý už bol viackrát odsúdený na podmienený trest odňatia slobody a napriek značnému časovému priestoru neprejavil žiadnu snahu svoju vyživovaciu povinnosť plniť, súd neuložil alternatívny trest, ale nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Keďže obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, zaradil ho súd na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Galanta. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 TP). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 TP).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ TP) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 TP),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307 ods. 1 písm. b/ TP), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 TP); v mene obžalovaného je oprávnený odvolanie podať aj jeho obhajca (§ 44 ods. 2 TP),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 TP),
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 TP),
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech (§ 345 ods. 1 TP),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ TP), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 TP),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ TP).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 TP).